

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 101.

Z KRAKOWA DNIA 19 GRUDNIA 1821 ROKU WE SRODE.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu piątego posiedzenia Seymu Rzeczypospolitej Krakowskiej d. 7 Grudnia 1821.

Repr: Nowicki zabrawszy głos, wywodził zbawienne skutki, jakie dotąd zaprowadziło Towarzystwo Dobroczynności w opatrywaniu potrzeb ubogich w Domu ogólnego schronienia ubóstwa udowodnił, troskliwy, aby ten Instytut dla zbyt ogólnej rozciągłości swojej przez mniej przydatne okoliczności, a ztąd w źródłach zatamowanie nie zachwiał się, gdy pomimo wszelkich usiłowań odjęcia ponęty ciśnienia się do domu schronienia przez zachowanie ścisłej oszczędności i utrudnienie przyjęcia tych, o których jakakolwiek ma wątpliwość. Dom schronienia przez brak innych tego gatunku zażądań stał się jedynym przytułkiem niemogących pracować, kalek, starców zgrzybiałych, wdów nieszczęśliwych, a nawet sierociatych dzieci; uczynił przeto wniosek, ażeby Reprezentacyja obmyśliła fundusze utrzymania ubogich w sposobie jaki za najdogodniejszy znajdzie.

Repr: Józef Hr: Wodzicki popierając wnioszek Reprezentanta Nowickiego zapewnienia funduszków Towarzystwu Dobroczynności z źródeł, któreby niepowiększyły podatków, czytał Art: 16 Traktatu Rzeczypospolitą Krakowską tworzącego, i gdy tym co do funduszków, dotacyi, posiadłości nieruchomości, dochodów, własność Biskupstwa Krakowskiego, Kapituły równie jak całego Duchowieństwa świeckiego i zakonnego stanowiących, wolno jest Senatowi na Zgromadzeniach Grudniowych proponować inny sposób repartycyi dochodów, gdyby dowiedzionem zostało, iż teraźniejszy ich użytek nie był stosowny do celu funduszków, z Artykułu tego utrzymywał, iż oznaczenie części funduszków klasztoru na Czerny najlepiej odpowie celowi zapewnienia tak funduszu Towarzystwa Dobroczynności jako i służby Bożej, gdy Klasztor ten kilku tylko zakonników licząc tak znacznych funduszków z dotacyi swych niepotrzebuje.

Repr: Mąkowski proponowany przez Reprezentanta Hr. Wodzickiego środek u-

stałenta funduszów Towarzystwa Dobroczynności bez innych podatków i ciężarów kraju w użyciu jedynie części dotacyi klasztoru na Czerny dowodził z prawa Kanonicznego, iż cel fundacyi w użyciu funduszów klasztornych na wsparcie cierpiącej ludzkości naruszonym nieostatecznie i owszem utwierdzi się, gdyż tymże prawem dla duchownych główny obowiązek wsparcia nieszczęśliwych jest przepisany, wnosił przeto, ażeby żądać od Senatu użycia wniosku Reprezentanta Hr. Wodzieckiego z przestaniem Izbie Przewodzącej stosowney inicjatywy.

Repr: X. Teodor Soltyk Delegowany z Kapituły stawiając w obronie całości Dóbr duchownych, dowodził niemożność tychże naruszenia, gdy traktat zapewnił ich własność nietykalną, i aczkolwiek znajdując zamiar najszlachejniejszy Reprezentacyi w zajęciu się uposażeniem Towarzystwa Dobroczynności, spodziewa się jednak, iż po gruntowniejszym zastanowieniu się użda niewłaściwość wsparcia Instytutu iednego przez zgwałcenie praw drugiego, jakim są prawa Duchowieństwa.

Repr: Krystian Hr. Żeleński z doświadczonego na poprzednim Seymie użycia funduszów Klasztoru XX. Cystersów w Mogile dla Plebanii Mogilskiej, gdy względnie tego nikt nie stawiał w obronie całości klasztornej, utrzymywał, iż odebranie dwóch wiosek klasztorowi na Czerny z przyłączeniem tychże na fundusz Towarzystwa Dobroczynności praw Duchowieństwa nie zgwałci.

Repr: X. Soltyk Delegowany z Kapituły objaśniał odłączenie Kościoła Parafialnego Mogilskiego z funduszami od Klasztoru XX. Cystersów z powodu uznanej

za rzecz pożyteczną i celom tak Kościoła, jak i Rządu odpowiadającą, aby pieczędusz Parafii Mogilskiej Zakonowi XX. Cystersów za istnienia w tym kraju Rządu Cesarz Austriackiego powierzona, na przyszłość Kapłanom Świeckim poruczoną była, i w tym porządku uposażenie Plebanii Mogilskiej nastąpiło za zuiestawieniem się z władzą Biskupią.

Repr: Krystian Hr. Żeleński przedstawił przeto, że tą samą drogą spodziewać się należy skutków uposażenia Towarzystwa Dobroczynności z Dóbr Klasztoru na Czerny, a znana gorliwość, wzręceń, i światło J.W. JX. Biskupa Pastora Dyceyi, którego oraz jest Prezesem Towarzystwa Dobroczynności tym mocniej zaręczała, że się przychyli do życzeń Reprezentacyi, która gotową jest wysłać z swej strony najliczniejszą do Niego Delegacyią, aby w wspólnym naradzeniu się zapewnić existencją staownego Towarzystwa Dobroczynności.

Repr: Hr. Wodziecki wniosł, iż samo z siebie wypada, że Senat znieśli się z J.W. JX. Biskupem, którego udowodniona pobożność nieodmówi pomocy życzeniom Reprezentacyi.

Repr: Stotwiński Delegowany z Akademii popierał wniosek Delegowanego z Kapituły w niemożności użycia funduszów Klasztoru na Czerny dla Towarzystwa Dobroczynności, gdyż Art. 16 traktatu pozwalając użycia funduszów Duchowieństwa wskazuje w użyciu polepszenie stanu Duchowieństwa, i ten miano na celu przy dołaczeniu części funduszów Klasztoru XX. Cystersów w Mogile na rzecz Kościoła Parafialnego Mogilskiego, przeto chciał mieć objaśniony terazniejszy

stan kasy Towarzystwa Dobroczynności, wnosząc że szczególne obowiązanie się do składek, winno być poszukiwane tą drogą jak wszelkie inne fundusze Instytutów.

Repr: Mąkowski objaśniał, iż użycie funduszów Klaszteru na Czerny dla wsparcia cierpiącej ludzkości odpowie zamiarom pierwotkowej dotacyi fundatorów, co zaś do ściągnięcia należności, które przyrządzone zostały tytułem składek na rzecz Towarzystwa Dobroczynności, lubo z zasady: iż kto się do czego zobowiązał do ełnić wnień, wynika obowiązek poszukiwania, to jednak dla zmienionych okolicznoś i stałoby się bezskuteczne, szczególnie przez oddalenie się władz Królestwa Polskiego, które przy wprowadzeniu Towarzystwa z swej gorliwości znaczny udział składek staćwily.

Repr: Kozłowski mniemał zawczasem rozważenie materji o funduszach Towarzystwa Dobroczynności, gdy w tym względzie nie masz projektu.

Repr: Nowicki przedstawił, iż czytnięc Relacją o stanie ubóstwa, zostawia większem geniuszom odformowanie projektu jaki za dogodny znajdą.

Repr: Soczyński utrzymywał wniesienie Reprezentanta Nowickiego za dostateczne, projekt zaś zapewniający skutek wotusku zostawiał Senatowi.

Gdy zasłyżądania odformowania projektu, Reprezentant Nowicki oświadczył napisanie tegoż, który Izba Prawodawcza postanowiła przestać Senatowi.

Następnie Sekretarz Sejmowy czytał nadeszłe od Senatu projektu.

1) Zniesienia podatku subsidium Charitativum przez Duchownych i Włościan opłacanego, tak równie zniesienie podat-

ku pod razwiskiem pół podymnego w Dobrach Narodowych niegdys Królewskimi zwanymi.

2) Projekt do ustawy nakazującej zwrot summy Złpół. 4900 XX. Wikoryuszów S. Floryana, która powzięta została za sprzedany Kościół S. Krzyża.

3) Projekt do uchwały ustanawiającej kompetencyą dla Kościoła Parafialnego w Czernichowie.

4) Projekt do uchwały wyznaczającej pensyą Wdowie i dzieciom po zmarłym Sędziu Appellacyynym ś. p. Kazimierz Kozłowski.

Wszystkie te projekta postanowiła Izba Prawodawcza przestać Kommissyi Skarbowey do opinii.

Odczytany dalej został:

Projekt do ustawy uchylającej podatek Kamelatyiny przez Starozakonnych Miasta żydowskiego Kazimierza opłacający.

Repr: Soczyński z powodu, iż projekt powyższy już po dwa razy przez Izbę Prawodawczą nie został przyięty wnosil, iż wprowadzenie onegóż po raz trzeci jest przeciwnie Art: 13 Konstytucyi.

Delegowany Senator Kuciński oświadczył, iż wprowadzenie projektu następuje w odmiennej formie.

Repr: Kryspin Hr. Zelenki chciał mieć objaśnienie odmiennej formy projektu, gdy skutek onegóż zawsze jest ten sam, w żądany znieśieniu podatku którego Reprezentacyia po dwa razy znieść odmówila.

Repr: Mąkowski czytał Art: 13 Konstytucyi, i gdy tym dozwolone jest wprowadzenie projektu Senatu dwa razy tylko, wszelkie inne tłumaczenie gdy rzecz ta sama projektem objęta niemule być

dopuszczonem.

Delegowany Senator Hoszowski utrzymywał zawczasą dyskusyją nad projektem, gdy Komisya Skarbowa nie dała nad tym opinii, i wniósł ażeby projekt podług Art: 120 Statutu urządzającego Zgromadzenia Polityczne Komisji Skarbowej do opinii zakomunikowany został.

Repr: Lipczyński mniemał wprowadzenie projektu być przeciwnym Art: 13 Konstytucji, a tem samem niemożność odsyłania onegóŜ po opinią Komisji Seymowej, którego krok zdawałby się już upowaŜniać onegóŜ wprowadzenie.

Repr: Słotwiński utrzymywał, iż wprowadzenie projektu po raz 3ci ma miejsce, i dowodził z zasad prawa powszechnego, iż gdy potrzebę kaŜdej ustawy doradza dobro publiczne z względu na zmianę okoliczności i zachodzące potrzeby, niewłaściwem byłoby, aby sama Reprezentacya miała prawo wyłączne stanowienia ustaw ścieśniało swą władzę w moŜności radzenia i zastanowienia się nad dobrem publicznem.

Repr: Kryspin Hr. Żeleński obstawiał przy niemoŜności wprowadzenia projektu jako antykonstytucyjnego.

Reprezentant Mąkólski zgadzał się na przedstawione przez Reprezentanta Słotwińskiego zasady prawa powszechnego, lecz utrzymywał, że pod pozorem dobra publicznego i stosunku okoliczności zmiana kaŜda dopuszczoną być nie moŜe i aczkolwiek sama Konstytucya wskazać moŜe wiele niedogodności, jednak nietykalną zostawić musimy.

Repr: X. Sołtyk Delegowany z Kapituły będąc takŜe zdania za niemoŜnością wprowadzenia przez Senat projektu

dwa razy od Reprezentacyi nieprzyjętego pod względem dobra publicznego, mniemał iż dobrze myśląca Reprezentacya sama donowić m. że projekt wnoszący go Senatowi gły potrzebę onego dla dobra kraju uznać.

Repr: Librowski oświadczył się podobnie przeciw projektowi tak z zasad Art: 13 Konstytucji, jako i Art: 68 Statutu urządzającego Zgromadzenia polityczne, którym wyraźnie zastrzeŜone zostało, iż sam Senat niema mocy przesyłać Izbie Reprezentantów inicjatywy dążącej do jakiej bądź zmiany w Konstytucji.

Marszałek Seymu tłumaczył Izbie, iż odczytany projekt z Art: 120 Statutu urządzającego Zgromadzenia polityczne naleŜy wprzód do opinii Komisji Skarbowej, że wszelka rozwaŜa nad tymże jest zawczasą, utrzymywanie zaś, iż wprowadzenie projektu po raz 3ci miejsca mieć niepowinno, znajdował za ścieśnienie władzy Prawodawczej w moŜności stanowienia o tem co potrzeba i okoliczności dobra publicznego wskazuje.

Gdy zaś wnoszący Reprezentanci obstawiali przy niemoŜności wprowadzenia projektu, Marszałek przeto postanowił z Art: 70 Statutu urządzającego Zgromadzenia polityczne, iaszą wątpliwość dać nieść Senatowi do urzędowego uŜycia.

Repr: Sołtyński zastrzegł sobie, aŜeby przedstawianie okoliczności nastąpiło w znaczeniu Ŝądania od Senatu tłumaczenia Konstytucji, lecz wdniesieniu uznania Izby. ToŜ samo utrzymywał Reprezentant Librowski, a Reprezentant Mąkólski dodał, że moŜe być niedostatecznem tłumaczenie Konstytucji z textu francuskiego a tak zaŜądanie Oryginału da rozpoznać tłumaczenie, które Izba do-

pełni.

Delegowany Senator Kucieński wniósł, iż tekst polski Konstytucyi przez Komisją Organizacyjną Sejmowi oddany, służy za zasadę postępowania.

(Dalszy ciąg w następującym Nrze.)

Leon Chwałobogowski,
Sekretarz Sejmowy.

Z Warszawy d. 3 Grudnia.

Do Komisyyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Polityki

Rapport przez Deputacyją do ocenienia Płóców na expozycyją publiczną wystawionych, oraz ustąpienia za nie nagród. (Ciąg dalszy.)

Fabrykata przez prywatnych wystawione.

Zeger przez JP. Gugenmus hojnym nakładem Komisyyi Rządowej Wyznań i Oświecenia Publicznego we wszystkich szczegółach kół sprzętu i ozdób, w Warszawie sporządzonemi machinami, przez rzemieślników krajowych, z materiału krajowego wystawionym, jako piękne i wzorowe dzieła sztuki uważany, zasługiwałby pewnie na medal złoty; lecz gdy tu na większą używalność wyrobów użytecznych przed wszystkim wzgląd mieć należy, i tym celniejsze nagrody są winne, przeto P. Gugenmus na dowód szacunku dla jego arcydzieła, medal srebrny wielki przeznaczają.

Fabrykata rękodzielni Hrubieszowskiej.

Antreprenier za kotdrey szczególnież za kotdrę białą pod Nrem 171 Katalogu obłożoną zasługuje na medal srebrny duży.

Tamże Tkaczowi postawu sukna brązowego Nro 169 oznaczonego, jako różniącego się w dobruć od innych medal srebrny mały.

Rękodzielnie przez JW. Hr. Zamoyskiego. zaprowadzone.

Roboty stolarskie w Klemensowie.

Za szczęśliwą aplikacyją drzewa sosnowego i bukowego, rozciągając się mogącą podobnie do innych drzew krajowych, jako to, do Cisu, Berberysu, do korzeni Bzu Tureckiego, Topoli nadwiślańskiej, Sliwiny i t. p. szczególnież za wyroby pod Nrem 177 i 184 katalogu, medal średni srebrny.

Papiernia w Józefowie tegóż.

Za teksturę Nro 90 katalogu ceną gr. 15 w fabryce oznaczoną, medal srebrny mały.

Fabryka we wsi Prusy tegóż.

Za równość przedzy ulkaney sztuki płótna Nro 208 katalogu oznaczoney medal srebrny średni.

Fabryka Tomaszowska Eniansów.

Cztery talerze fajansowe celujące doborem materii, białością, równem wyrobieniem znakomite, gdy nadto wytrzymały próbę ognia mocnego przez gotowanie na nich wody wrzącej, zasługują dla Fabrykanta na medal złoty duży. — Inne sztuki lubo z równą dokładnością wyrobione w porównaniu cen obcych fabryk, zdają się za drogie.

Tamże talerz porcelanowy, i filiżanka z płaską rzeźbą znakomitey uwagi godne, na medal srebrny duży.

Tamże zbanki i garnuszki kamiennie w materiale dość dobre, zasługują na medal średni srebrny, lubo w formach naszych kamiennych czasem brak kształtu.

Te wszystkie medale rozdane być mają przez właściciela fabryki, skoro wyroby teyże, już w handlu krajowym ukazują się.

(Reszta potem.)

Z Wilna d. 16 Listopada d. k.

J. C. M. Wielki Xiążę Mikołaj Pawłowicz, przybył tu d. 12 b. m. wieczorem około godziny 7mej, i stanął w przypoسوبionym dla siebie pałacu, zwyczajnem mieszkaniu Gubernatorów cywilnych.

Z Paryża d. 1 Grudnia.

Adres izby Deputowanych do Króla ścierał tem większą na siebie uwagę, że do kommissyi do ułożenia go obranymi zostali jawni przeciwnicy Ministrów, jak n. p. Castelbajac, Labourdonnaye, Vaublanc, i t. d. Z tem wszystkiem został na tajnem posiedzeniu roztrząsany i przyjęty, ale nie mógł być publiczności wiadomy, poki niebędzie Królowi złożony. Wczoraj nastąpiło Ministrowskie doniesienie, że ma być Królowi w wieczór przez prezesa i dwóch sekretarzów złożony. Prawa i lewa strona wyraziły zadziwienie swoje: czemu nie przez wszystkich 4 sekretarzów (jak dotąd) Lecz odpowiedziano: że konstytucya taką tylko liczbę przepisuje. Prezes i dwaj Sekretarze Bethisy i Kergorlay (tak iż oba arcyrojalisci Carnot d'Incourt i Castelbajac pozostali) udali się zatem do gabinetu i złożyli Królowi adres, który ręką do nich:

„Wiadomy mi jest adres, który mi składacie; wiadoma mi niemożę jest trudność, jaka zachodzi w sprzedarzy zboża. Pomimo pamięci na niedawny niedostatek, pierwszy raz ograniczyłem wprowadzanie do Francji zagranicznego zboża. Ustawy zachowane są; lecz żądza niepotrafi zapobiedz kłopotom, które z obfitości urodzajów pochodzą. Doznanie ich w tej chwili cała Europa. — Ulepszenia, które leżało opisać, okazują się na stronę rządu mojego; lecz przez

wierne tylko przykładanie się i mądrość obu izb nabrać mogą stałości i wzrostu. — W wygnaniu i prześladowaniu utrzymałem moje prawa, honor mojego Domu i Francuzkiego imienia. Zasiadając na tronie, otoczonym od mojego ludu, oburza mnie sama myśl, ażebym kiedy mógł poświęcić honor narodu i powagę mojej korony. — Chcę wierzyć, że nie wszyscy, którzy ten adres uchwalili, dokładnie jego wyrazy rozważyli. Gdyby mieli byli więcej czasu do zastanowienia się nad nim, nie byłiby ścierpieć przypuszczenia, o którym jako Król nie chcę obszerniej mówić, a jako oyciec zapomnieć mogę. „

Adres jest następujący osnowy:

„Najjaśniejszy Panie! Wierni W. K. Mci Deputowani od departamentów składają u podnóżka tronu najgłębszy hołd swojej przychylności i uszanowania; poczytują się także za szczęśliwych dołączyć do tego prawdę, której wysłuchanie prawemu tylko Królowi przystoi. — Bolesć W. K. Mci była boleścią całej Francji; pociesza się z swem Monarchą przy świętej kolebce, w której leży dziecię naszej miłości i przykładów W. K. Mci. Dziecię to dopełni powzięć przy jego urodzeniu i żyć W. K. Mci serca; wzrosnąć pod W. K. M i oczyma dla powszechnej szczęśliwości, i nadchmione Jego duchem wszystkie połączyć serca. — Życzymy W. K. Mci szczęścia do utrzymywanych ciągle przyjaźnielskich stosunków z obcemi Mocarstwami, w słusznem zaufaniu, iż tak szacowny pokój nie będzie okupiony ofiarami, któreby nie zgadzały się z honorem narodu i dostojnością W. K. Mci korony. Dobroczyny wzrok W. K. Mci rozciąga się na wszystkie cierpienia, których Europa do-

znale. Tak cudzoziemiec, iako Francuz
błog sławi rękę, która ie na naszezyt
ludzości zmniejsza. Oby religia, oby
interes ludów przeważyły na szali szla-
chetney polityki i te cierpienia zupełnie
ustaty! — Dzięki Ci, N. Panie, za o-
piekuńczą Twoją przeczność! Wymaga-
ły iey zagrożone niebezpieczeństwem mo-
rowey zarazy granice nasze, i zasłonięte
przeciw niey zostały. — Widok wewnę-
trznego naszego położenia; postępy prze-
mysłu i kunsztów; zapowiedziany przez
płatwienie związków nowy ruch handlu;
dobry stan skarbu, który podniósł nasz
kredyt; ciągle pomniejszanie się podat-
ków, które przez zwiększenie się oszczęd-
ności, daley jeszcze posunięte zostanie;
nadzieia wyyscia z dotychczasowości i
przez poczynione już przez W. K. M. kro-
ki doyscia do stałego administracyi syste-
matu; porządek i karność wiernege woy-
ska, które honor i miłość do Króla nie-
zmennie do chorągwi wiąże: — to wszy-
ko, N. Panie, stanowi razem obraz po-
wszechney szczęśliwości, która rozczula
W. K. Mci oycowskie serce. — Jako tłó-
macze wdzięczności i synqwskiej miłości
ludów W. K. Mci, nie lękamy się zmoy-
szyć tak czystey radości przez złożenie
u podnoszątku onu naysławniejszey skar-
gi rolnictwa, tego żywiciela Francyi. Po-
większająca się iego nędza w naszych
wschodnich, zachodnich i południowych
departamentach okazuje niedostateczność
zapóźno zabronionego wprowadzania z
zagranicy zboża. Niemniej nagły interes
tyczy się pierwszych potrzeb ludów W.
K. Mci. Zaufane wspaniałomyślnych u-
czuciach, które W. K. M. w ich sercach
wyczytuieź, żądają uzupełnienia dobro-

dzieystw W. K. Mci, i oczekują owych
koniecznych instytucy, bez których kon-
stytucya istnieć nie może. Żądają od
niesmiertelnego ich Nadawcy, aby wszy-
stkie nasze ustawy zasłósowane zostały
do kardynalnego prawa. Na owczas, N.
Panie, życzenia Waszey K. Mci dopa-
tionemi zostaną; namiętości same się
uspokoia i zniknie nieufność. Monarchi-
czny i konstytucyyny duch, który jest
duchem Francyi, wpoi bez żadnego usilo-
wania ową jedność, którą nam mądrość
W. K. Mci zaleca. Stały w swoich za-
sasadach, a w postępowaniu otwarty
rząd zapewni chwagę i trwałość W. K.
Mci tronu, który W. K. M. raczyłeś z
wspaniałości swojej nazwać tarczą swo-
bód narodowych.,

Napoleon podczas codziennego we
Francyi bawienia (po wylądowaniu z wy-
spy Elby) złożył miał u Bankiera Lafitte
5 mili. Fr. których teraz PP. Montholon,
Bertrand, &c. na mocy przywiezionego
testamentu żądają. P. Lafitte wzbrania
ich wypłaty, ponieważ może pokazać się
inny testament, a nadto nie zdaie mu się,
ażebym Napoleona z wyłączeniem krewnych
całą tę summę obcem osobom odkazał.
Inni twierdzą, że ią jenerałny prokurator
przytrzymał, ponieważ Napoleon pozostał
wionym skarbowi Francuzkiemu.

Niewyczerpany X. Pradt wydał zno-
wu w tym miesiącu pismo pod tytułem
Europa i Ameryka w r. 1821.

Lekarze Francuzcy odbywają od 16
Listopada kwarantannę w kordonie pod
Barcellona. Choroba zdaie się tam koń-
czyć. Ulice i domy są oczyszczane. W
wielu Francuzkich miastach otworzone są

składki dla nieszczęśliwych Barcellończyków.

Z Londynu d. 30 Listopada.

Rada Dublińska wyznaczyła 3400 £s. nagrody za odkrycie morderców rodziny Naddzierżawcy Shea. Później zamordowany także został w więzieniu swoim mieszkańcu Major Collis.

Porucznik Bourton podał admirałcy plan, podług którego za pomocą wywiezionych znaków porozumiewać się z sobą mogą okręty różnych narodów. Znaki te składały się z pomarów, które w każdym języku jednakowe mają znaczenie.

Gdy w Boulogne znaczną liczbą Anglików znajduje się uwięzionych, nazwano zatem żartując więzienie tamtejsze gościnnią Angielską.

Rząd nasz zamysłując sprowadzić do Anglii wielki starożytny pomnik zwany Jgłą Kleopatry, wysłał po niego z Chátam na morze śródziemne wielki okręt.

Gazeta St. Iago de Chili pod d. 14 Sierpnia ogłosiła następującą odezwę Bernarda O'Higgins, dyrektora Rzpłtey Chilijskiej, do narodu:

„Długo niech kwitnie ojczyzna! Długo niech żyje naród Chilijski! Wolność Peru! — Współobywatele! Cóż to za pamiętne są dnie 13 i 14 Sierpnia r. 1821 dla Chili! Cóż to za pamiętne są dnie dla wolnych mieszkańców Peru, którzy w tej chwili przez ofiary Chilijskiego narodu odzyskali prawa, które sobie dumna ręka potężnej władzy nad naturę przywłaszczyła! Caucie odejmuje moc wyrazom, i praścić musimy na powiedzeniu z owym mądrzem, iż słowa są nieużyteczne, kiedy czyny mówią. Chwila, w której powie-

rzyliście mi kierowanie sprawami Rzpłtey, nie jest tyle dla mnie drogą, ile ta, w której dopełniona są życzenia i wynagrodzone wielkie ofiary narodu. Gdyby ten dzień był ostatnim życia mego, umarłbym dumniejszym niteli na polu sławy. Współobywatele! Niestasznie ów filozof lałał Ateńczyków, że go doli oderwali rolnictwu i przemysłowi, poświęcając je uczystościom. Oswobodzenie Peru otwiera pole do bogactw i sowitego wynagrodzenia za straty stoipletniego chwalebnego boju, którego tryumfy przepłatanie klęskami zakończyły się zatchnięciem sztandaru w dawnym pałacu Wicekróla Limy. Tu odzyskaliśmy tak dalece trofea, które nam nieprzyjaciel w nieszczęśliwym dniu pod Rancagua wydarł, że tyranom nie pozostała się nawet pamięć zwiędzonego bluszczu. Znędzoną trochę przymuszonych do służby żołnierzy, uciekałą zawstydzeni i rozpaczający w niedostępną górę Peru, gdy tymczasem ofiary dawnego ich udręczenia oddychają słodkimi i ożywiającem powietrzem niepodległości aż za granicę Kolumbii. Zwycięzki nasz oręż ściga uciekających, którzy, jeśli ich środkowa siła ich kraju wesprzeć nie zdoła, przed nim uciec nie potrafią. Siły nasze tak lądowa, jako i morska są przewyższającemi, i jedney tylko jeszcze potrzeba chwili po szczęśliwych usiłowanjach Chilijszyków do utwierdzenia pokoju na południu. Do urzędowego dowodu, który mam zaszczyt udzielić, łączę mój głos do uczuć, które względem nieśmiertelney sławy naszej ojczyzny wszyscy wynurzamy.”

Kongres Rzpłtey Kolumbijskiej postanowił, na wzór północno-amerykańskich Stanów, utworzyć stolicę pod nazwiskiem Boliwara.

Trzy zaczerpnące się prenumeracie na Gazetę Krakowską od Nowego roku 1822, która nowem piśmem niezawodnie drukowana będzie, uprasza Redakcyja Łaskawych Czytelników o śpieszne się zgłaszanie.

DODATEK

DO N^{ro} 101

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 19 GRUDNIA 1821 ROKU WE ŚRODĘ.

Z Madrytu d. 20 Listopada.

Król zatwierdził uchwałę Stanów zabraniającą wprowadzania wielu zagranicznych towarów.

W Madrycie uwięziono kilku fakcyjistów, którzy zaciągali ludzi do pewnej bandy i po 1000 realów im obiecywali.

W Morella w Nawarze zaszyły zaburzenia; krzyżowano: niech żyje Król! precz z konstytucją! i t. d.

Zółta gorączka powiększa się niestety w Puerta Santa Maria, Teres i na wyspie Majorce.

Prawie wszystkie miasta podały Królowi przełożenia o oddalenie teraźniejszych Ministrów. Jeneral Quiroga, o którym dawno nie było słyhać, podał Królowi w tej mierze adres od miasta Madrytu. Miasto Murcyja wyraziło między innemi w swoim adresie: "Czas już na koniec, abyś W. K. M. uratował bohaterów narodu Hiszpańskiego; Ministrowie W. K. M. ci poprzysięgli jego zgubę. Czyliż nie odpędzili Bohaterów naszej niepodległości, Riego, Lopez, Bannos, Empecinado? i t. d.,"

Z Korfu d. 2 Listopada.

Nakoniec ustanowiono w Suli środkowej rząd Grecko-Albański dla Epiru. Senat jest najwyższą władzą, którego prezesem jest Xże Maurocordato i zasiada w nim wielu dowódców, ponieważ trudni się nie tylko cywilnymi, ale i wojskowymi sprawami.

Churszyd Basza otrzymał posiłki i stoczył niedawno kilka potyczek. Ali Basza nie opuścił swej cytadeli pod Janiną; lecz nie dowierzała mu ani Turcy, ani Grecy.

Senat Grecki mianował P. Tomasza Gordon dowódcą Trypolizy, której osada składa się z 1500 ludzi. Zaakomity ten Anglik przybył do Pelopenesu z wielu Angielskimi i Francuzkimi officerami doładowanie uzbrojonymi, z ładunkiem broni i amunicyi, i poświęcił się gorliwie sprawie Greków.

Z Hamburga d. 3 Grudnia.

Z nadeszłych z Stambułu listów udzielić dziś możemy, co następuje:

Z d. 26 Października. — Okręty Rosyjskie ciągle tu są wolno przepuszczane.

— Wypłata żołdu janczarom nastąpiła przed 3 dniami dosyć w dobrym porządku, i z równymże skutkiem utrzymuje rząd spokojność. — Z mieszkańcami na wsiach Grekami lepiej się władze obchodzą, i zmniejszyła się cokolwiek zawziętość pospolstwa przeciw nim. Od 14 dni nie było publicznego trawienia. — Powstańcy utrzymują się na wyspie Kandyi. Z Morei niema nic nowego. Porta kazala zamknąć z lądu twierdzom dowieść okrętami żywności. — Potwierdza się wtargnięcie Persów do Azjatyckich prowincyj; opanować już mieli Bagdad, tudzież twierdze w Armenii Wao i Toprakale, a Kars i Erzerum, iedyne warownie od tej strony państwa, oblegli.

Z d. 29. — Liczbę wojska Perskiego podała do 150,000 ludzi. Erzerum nie potrafił się długo trzymać. O woynie z Persyją oznajmiono już ludowi fermanem W. Sultana. — Zapewniają, iż rzekome zwycięstwo Floty Tureckiej stanowi zabranie kilku łodzi pod brzegami Morei. Weszła ona znowu do Dardanelłów.

Z d. 30. — Nadejść miały ważne z Petersburga doniesienia, które zrzucić mogły pojednanie pomiędzy obiema państwami. Porta udaje, jakoby ją wojna z Persyją mało obchodziła. Mowią tu o buście w Serwii z powodu, że Basza tamtejszy kazał zdradziecko ściąć kilku kapitanów krakowskich.

Z d. 2 Listopada. — Z Petersburga nadejść miały prosto do Porty pisma, a inne z Wiednia przez szafkę do posła Austriackiego. Onegdaj odbyła się wielka rada państwa. — Maronici związali się z Druzami, a Wehabici rozpoczęli znowu swoje napady; zgoda większa część Arabii i Syrii są w zaburzeniu. — Ali Basza

nie wyszedł z swej twierdzy pod Janiną, i Basza Skutary nie przeciw niemu z swoimi Albańczykami nie czynił. — Utrzymuje się wieść o powstaniu w Serwii, i zapewniają, iż powstały tam basza z całym swoim orszakiem, z powodu zdradzieckiego stracenia kilku kapitanów przez dotychczasowego rządę, został rozszekany. Przeznaczony od Dunaju do Liwadi 60tysięczny korpus został z przyczyny tego powstania zatrzymany. — Względem odpowiedzi Porty na ultimatum Rossyjskie zachodzi wielka niespokojność. Położenie Turcyi jest nader przykre. Ministrowie nie posiadają żadnej władzy; wszystko zawisło od pierwszego polubienia W. Sultana, Haleb Effendy. Postawie wszystkich Europejskich Mocarstw oświadczyć mieli Portcie, aby nie wahała się uczynić zadosyć żądaniom Rossyi, bo inaczej spodziewać się nie może od żadnego z Monarchów pomocy. Nowy poseł Hispański, P. Zea, miał u W. Wszyra wstępne posłuchanie; chciał także mieć u W. Sultana bez zwyczajnych podarunków, ale nie dozwolono.

Z Sztokholmu d. 27 Listopada.

Minister spraw zagranicznych, Hr. Engeström, odebrał od Pastora przy poselstwie Szwedzkim w Stambule, Magistrum Bergren, który podróżując, list następującej treści:

Z Alexandrii d. 1 Września.

„Przebiegłszy w wszystkich kierunkach Syrią, przybyłem na początku Lipca do Seyda, dla udania się stamtąd do ziemi S. Lecz wybuchła nagle wojna między mieszkańcami Libaou i Baszą Akry z powodu powstania Greków, zmusiła mnie uciekać do Egiptu. W Damiecie zabawiłem dni kilka i miałem sposobność po-

znać tamtejszego Wicekonsula Szwedzkiego Bazylego Faker. Jest on bardzo od Bazy lubiany i trudni się chwalebnie rzeczami ucłonemi. Przekłada teraz na język Arabski Woltera historyją Karola 12go i prosi o zaszczyt, aby ją mógł J.W. Panu przypisać. Dawniej przełożył już na ten język: Historyją dawną Rolina, Prawo natury Wolneia, Przemiany Owidiusza, Telamaka i pismo Bukaryi o przestępstwach i karach. Są to iedyne dzieła w nowo Arabskim języku napisane, i dał mi poznać, iż jeżeliby J.W. Pana życzeniem było posiadać je, tedy posłałby je albo w oryginale albo w przepisie do Szwecyi. Byłyby one rzadkim skarbem dla akademii Lundskiej. — Napoleon szacował bardzo tego Bazylego Faker i uderował go drogim pierścieniem. — Z Damiety udałem się do Kairu, z kąd chciałem przedsięwziąć podróż w wewnątrz Afryki, gdy nagła choroba zamysł mój zniszczyła.

Podług urzędowego doniesienia z wyspy S. Bartłomieja, wichur w nocy na 10 Września obalił tam Kościół Metodystów. W porcie zaś zatopionych zostało 11 Amerykańskich, kilka Angielskich i tamtejszych okrętów, wraz z 30 ludźmi. — W Smäland była d. 9 Wrześć niesłychana w tej porze roku burza: przy okropnym gromocie lała wielka uliwa.

Od brzegów Menu d. 4 Grudnia.

D. 3 b. m. przydujący Poseł na Sejmie związku Niemieckiego, Buolichauenstein, powrócił z Wiednia do Frankfurtu.

Xie Koburgski przyrzekł stanom, iż ciągle mieć będzie baczość, aby wszystkie ciężary każdego obywatela w sto-

snaku zarówno dotykały. Chce on tak, że ile możności skrócić bieg administracyi i zapewnić płacę urzędników z uchyleniem tax wszelkich.

Odroczone zgromadzenia Stanów Hanowerskich zbiera się d. 18 Stycznia. Zarządzona bydl ma w tem Królestwie narodowa kokarda w kolorach żółtym, białym i czarnym.

2 Hagi d. 4 Grudnia.

W piątek, w rocznicę wysiądzenia Króla naszego do kraju 1813 roku, Lord Clancarty, który na owczas towarzyszył J. K. Mei z Anglii, dał wielki obiad dla obecnych tu osób owczesnego Monarchy orszaku i pierwszych Władz, na którym znajdował się Królewic Fryderyk.

W nocy z d. 2 na 3 b. m. mieliśmy tu wielkie grzmoty, a wichur jest prawie nieustający, i wiele szkud zrządza na morzu. Niedawno rozbił się pod Schevelingen Angielski rybacki okręt, z którego iednak lud wyratowany został. Przy tym wichrze jest nader wysoka woda.

Dnia 17 i 18 Grudnia 1811.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Aratowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	24 — 22 —	20 — 18 15		
Korzec Żyta	19 — 18 —	17 — 16 —		
— Jęczmienia	12 — 10 —	9 15 9 —		
— Owsa	5 — 4 15	4 — — —		
— Jagieł	40 — 37 —	34 — 30 —		
— Grochu	17 — 14 —	13 — 12 —		
— Rzepaku	16 — 15 —	14 — 12 —		

W Gdańsku dnia 7 Grudnia.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od Złp.	620	do 900.
Żyta	— —	380	— 440.
Jęczmienia	— —	220	— 240.
Owsa	— —	200	— 220.
Grochu	— —	260	— 320.

W Krakowie d. 17 Grudnia.

Czer: Zł: Holl: monetą Courant Złp. 20 gr. 6	
— detto Cesarski	19 — 24
Fryd. Pruskie	35 — —
Luidor	37 — —
złoto frankowy	23 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100 —	38 — —
Złoty ryński Szeinami	1 — 21

TEATR NARODOWY.

Dziś we Środę, dnia 19, na be-
nefis Józefy Szewkayłowej, dana będzie
nowa bardzo zabawna Komedya w 3ch
aktach, z francuzkiego P. Cagnez, prze-
tłomaczona przez A. Żółkowskiego, pod

nazwiskiem: *Niestateczny Michał, czyli:
Sto tysięcy intraty roczney. — Zakończ-
widowisko nowa Operetka w 1 akcie, z
francuzkiego przełożona przez tłomacza
Komedyi (Chwila płochości) z muzyką
ulożoną przez K. Kurpińskiego, pod na-
zawiskiem: *Odwiedziny w Bedlam, czyli:
Dom Waryatów.**

Jutro we Czwartek d. 20, dana będzie wiel-
ka Traiedya w 5 aktach: *Jnez de Ca-
stro*, w któreyto nowo przybyły z Wileń-
skiego teatru Artysta J.P. Fiszer do tu-
tejszego teatru angażowany, będzie miał
honor polecić się względem Szanowney Pu-
bliczności (w roli Don Pedra.)

W Niedzielę zaś, d. 23, dana będzie
Melodrama w 3 aktach z prologiem, pod
nazwiskiem: *Upiór.*

DONIESIENIA.

W dniu 21 Grudnia r. b. o godzinie ośm rano w Krakowie na Kazimierzu w
domu pod L. 30/37 odbędzie się w drodze exekucyi Sądowej licytacya zatrado-
wanych ruchomości, jak to: koni, Wozów, Kryp, niemniej Mebli roboty Sto-
larskiej: Stółów, Kanap, Krzesłek, Fortepianu, Lustra i innych sprzętów domo-
wych. Choćcy takowe licytować raczą się w dniu terminie i mieć cu do licytacyi
wskazany z gotowem zgłosić pieniądze. — W Krakowie d. 17go Grudnia 1821 r.
Henr: Salomoński, Kom: Sąd:

Leona z Dembińskich Hrabina Wielopolska Margrabina Myzłowska, podaje do
wiadomości stron interessowanych, iż pełnomocnictwo generalne dotąd W. Amosowi
Jaworskiemu do kierowania wszelkimi swemi interessami służące, zupełnie odwołane
i odtąd trudnić się będzie swemi interessami bądź sama, bądź przez brata swego
Henryka Dembińskiego w Sędziowicach mieszkałego. Uprasza więc wszystkich
którzyby do niej jakie pretensye mieli z powodu zobowiązań w rozmaitym rodze-
nie przez tegoż W. Jaworskiego zawartych, aby się w przeciągu trzech miesięcy od
dnia 1go Siewcznia 1822 roku, do niej lub do wyż wyrażonego Hen: Dembińskie-
go zgłosić chcieli, dla rozpoznania ich praw i zawarcia stosownych układów, w prze-
ciwnym razie sobie przypiszą, jeżeli im ich prawa kwestyonowane będą. Miesz-
kać będzie w Krakowie przy ulicy Mikołajskiej pod Nr. 678.

Niżej podpisana, Wsi Zbignaw Właścicielka, zawiadomia wszystkich kogo się
dotyczy i interessować może, iż daną plenipotencyją W. Fidelisowi Krakowskiemu
Mężowi swojemu pod d. 17 Lutego 1820 r. w Biorze Notariusza Publicznego w Kra-
kowie podpisaną, odwołując, i wszelkie działania od dnia dzisiejszego za nieważne u-
znając. — Dnia 10go Grudnia 1821 roku.

Aniela, z Fieniąszków Kraszkowska.

W Handlu Kirchmayera są do sprzedania przednie Śląskie płótna po cenie fa-
bryczncy od Dutatów 6 do 15 Weba.

Ktoby sobie życzył kupić Włók na Ryby ze szpagatu zrobiony dostanie go w uli-
cy S. Jana pod Nrem 485.